

JULI - AUGUSTUS 2024

Informatieblad

Met dit zomernummer beginnen we twee nieuwe reeksen, namelijk de *Beknopte Summaleer* door Pater B. Cattellion o.p., die in de plaats komt van *De Litanie van Onze-Lieve-Vrouw* door Pater V. Geerebaert, C.ss.R., die nu ten einde is, en voor de jeugd beginnen we na *De Geschiedenis van de Kerk* door Pastoor W. Nolet *De Heilige Handelingen, Mijn Taak, Misboek voor jonge mensen* door Pater H. Mc. Evoy s.j.!

Onze aandacht gaat nu naar de H. Thomas van Aquino, omdat we dit jaar zijn geboortedag de eeuwigheid in voor de 750^e keer vieren. Verschillende pausen noemden hem de *Engelachtige Leraar*. En Paus Leo XIII verhief in 1879 zijn leer, het Thomisme, tot de officiële filosofie van de R.K. Kerk. Mgr. M. Lefebvre, z.g., schrijft in de proloog van zijn *Geestelijke Wegwijzer*: “Omdat de H. Thomas een buitengewone kennis van het mysterie van Christus was gegeven, heeft de Kerk hem tot haar leraar over dit onderwerp gemaakt. Laten we steeds weer de encyclieken van de pausen over de H. Thomas lezen en over de noodzaak om hem te volgen bij de vorming van priesters, zodat we geen moment twijfelen aan de rijkdom van zijn geschriften, vooral zijn Summa theologica, om zo een onveranderlijk geloof te verwerven en het zekerste middel om door gebed en meditatie toegang te krijgen tot de hemelse vergezichten, die dan onze ziel, ontvlamd door de Geest van Jezus, door de wisselvalligheden van dit aardse leven heen niet meer zullen verlaten”.

Zeer mooi zijn volgende anekdotes betreffende het einde van Thomas’ leven, die Paus Benedictus XVI in een toespraak op 2 juni 2010 in herinnering wilde brengen. (rkdocumenten.nl) “De laatste maanden van het leven van Thomas blijven omgeven door een bijzondere sfeer, ik zou zeggen mysterieuze sfeer. In december 1273 riep hij zijn vriend en secretaris Reginaldo om hem zijn besluit mee te delen met alle werk te stoppen, omdat hij onder het opdragen van de H. Mis door een bovennatuurlijke openbaring had begrepen, dat al wat hij tot dan had geschreven, slechts “een hoop stro” was. Het is een mysterieus gebeuren dat ons niet alleen de persoonlijke nederigheid van Thomas helpt begrijpen, maar ook het feit dat al wat wij kunnen denken en zeggen over het geloof, hoe verheven en zuiver het ook zij, oneindig overtroffen wordt door de grootsheid en schoonheid van God, die ons ten volle zullen geopenbaard worden in het Paradijs. ... Zijn leven en onderricht zouden kunnen samengevat worden met een gebeuren dat zijn oude biografen vermelden. Terwijl de heilige, naar gewoonte, voor een kruisbeeld aan het bidden was, ’s morgensvroeg in de kapel San Nicola in Napels, hoorde de koster Domenico da Caserta een gesprek. Met onrust vroeg Thomas of hetgeen hij had geschreven over de mysteries van het christelijk geloof, juist was. En de Gekruisigde antwoordde: “Ge hebt goed gesproken over Mij, Thomas. Wat zal uw beloning zijn?” En het antwoord dat Thomas gaf, is dat wat ook wij, vrienden en leerlingen van Jezus, Hem altijd zouden willen zeggen: “Niets anders dan U, Heer!”

Pater Carlo de Beer

De H. Thomas van Aquino

1225-1274

Halfweg Rome-Napels ligt in een vruchtbare vlakte het oude stadje Aquino. Wie vandaar opziet naar de steile bergketen, die de oostelijke begrenzing van de vlakte vormt, ziet links Roccasecca halverwege de berg gelegen en daarboven, op de top, de ruïnen van een kasteel. Rechts, dus zuidelijk, ziet hij een bergtop bekronend, de Benedictijnerabdij Monte Cassino.

In 1225 woonde Landulf, graaf van Aquino met gravin Theodora in het

kasteel boven Roccasecca, en daar werd in 1225 Thomas geboren. Toen hij zes jaar was, bracht men hem naar Monte Cassino, waar hij van de monniken onderwijs en opvoeding ontving. Zijn aanleg bestemde hem voor de geestelijke stand en de familie koesterde de hoop, dat zijn adellijke afkomst hem het invloedrijke ambt van abt van Monte Cassino zou bezorgen.

Op 14-jarige leeftijd ging Thomas naar Napels voor universitair onder-

wijs. Zoals in vele universiteitssteden had de jonge Dominicanerorde ook in Napels een klooster gesticht. Het leven van wetenschap en apostolaat trok de jonge Thomas aan. Toen hij 18 jaar was, werd hij Dominicaan. Vrees dat de familie zich tegen dit besluit zou verzetten, deed de overheden besluiten Thomas voor verdere studie naar Keulen te zenden.

De familie beschouwde dit optreden als een krenking van haar rechten. Op last van zijn moeder werd Thomas door zijn broers onderweg gevangen genomen en in een familiekaasteel Monte San Giovanni opgesloten. Thomas weigerde echter standvastig om het Dominicanen-habit af te leggen. De hardste behandeling kon die wil niet breken. Toen men tenslotte beproefde om hem van zijn onschuld te beroven, joeg Thomas de verleiderster op de vlucht met een brandend stuk hout. Na deze overwinning bidde, geraakte Thomas in geestvervoering en zag twee engelen nederdalen, die zijn middel met een koord omgordden. Vanaf dat ogenblik was hij bevrijd van alle ongeregelde vleeselijke neiging. Om die reden wordt Thomas als bijzondere patroon van de zuiverheid vereerd. Deze speciale genade had buitengewone waarde voor zijn persoonlijke levensbestemming, want de onschuld en de reinheid van het hart maken iemand bijzonder geschikt om het licht van de waarheid in zich op te nemen. En aan de dienst van de waarheid zou Thomas' leven geheel zijn toegewijd. De geopenbaarde waarheid en de natuurlijke kenbare waarheid kennen en

doorgronden, haar doen stralen voor anderen, met haar de naar kennis begerige geesten voeden; die waarheid verdedigen tegen dwaalleraars, die dreigen de waarheid te vernietigen, daarin zal Thomas' leven opgaan. Deze edele geestdrift voor de waarheid, die hem als jongen spontaan deed vragen: "*Zeg mij, wat is God*", was de drijfkracht van zijn uiterst werkzaam geestesleven. God gaf aan Thomas die liefde voor de waarheid tezamen met de rijkste verstandelijke aanleg, omdat Zijn Voorzienigheid Thomas had bestemd om de Kerk uit een bijzonder gevaar te bevrijden.

Toen Thomas opgroeide, deden nieuwe omstandigheden op wetenschappelijk gebied een moeilijk probleem ontstaan. Het begin van de dertiende eeuw kenmerkte zich door een buitengewone opbloei van de wetenschap en vooral van de wijsbegeerte. In de voorname studiecentra zochten de geesten dieper door te dringen in de kennis van het wezen van de dingen. Er dreigde echter een gevaar van buiten. De wijsbegeerte van Augustinus, die tot nu toe in Christelijke kringen had overheerst, bleek in waarde ver achter te staan bij de wijsgerige leer van Aristoteles. Deze leer begon dan ook een onweerstaanbare aantrekkingskracht op de geesten uit te oefenen. Maar de leer van de heidense denker was niet geheel vrij van dwalingen, die strijden met de geloofsleer en bovendien werd de leer van Aristoteles feitelijk in Europa gekend door middel van de wijsgerige werken van Joodse en Arabische wijsgeren, die haar met

vele antichristelijke dwalingen hadden vermengd. In dit alles school een ernstig gevaar voor het geloof.

Wat te doen? Het Augustinisme handhaven tegenover het veel overtuigender en innerlijk sterker Aristotelisme zou praktisch geen succes hebben en zou ook de kennis van de waarheid schaden. Het Aristotelisme laten binnendringen in de vorm, waarin het zich door de omstandigheden aanbod, was uiterst gevaarlijk voor het Christelijk geloof. In de jonge Dominicanerorde, die zich met frisse ijver aan het apostolaat van de wetenschap wijdde, was Meester Albertus (feest 15 nov.) om zijn kennis en doorzicht een prominente figuur. Albertus was de man, die met het gevaar ook het middel zag om het met succes te bestrijden. Met kracht en voortvarendheid ging zijn grote geest terstond aan de arbeid. Het Aristotelisme moest, ontdaan van de dwalingen van de latere wijsgeren en van zijn enkele eigen dwalingen gezuiverd, aan de waarheid-zoekende geesten worden aangeboden. Albertus begon de reuzenarbeid, maar kwam spoedig tot de ontdekking, dat hij alleen het niet af kon. Toen kwam de jonge Thomas in Parijs. Thomas was voor Albertus de man van de Voorzienigheid. Zijn grote denkkraft en zijn ordenend genie maakten Thomas voor de grootse taak berekend; zijn geestdrift voor de waarheid zou hem de kracht en de moed geven om het moeilijk werk tot het eind toe te volbrengen; zijn heiligheid gaf hem de ingetogenheid, zelfverloochening en zelftucht, die voor een ernstig en volhardend stu-

die leven vereist zijn. Onder Albertus' leiding voorbereid en door hem in de richting gestuurd, werd Thomas de grote hernieuwer van de kerkelijke wetenschap en van de wijsbegeerte. De Kerk eert hem niet alleen als de man, die uitkomst bracht in de grote crisis van wetenschappelijke aard, die zich in zijn eeuw voordeed, maar ook en meer nog als de onovertroffen leraar, die als geen ander de godgeleerdheid en de wijsbegeerte beide onnoemlijk heeft verrijkt.

Na zijn studies te Parijs en te Keulen doceerde Thomas eerst te Parijs (1252-1259). Daarna werd hij hoogleraar aan het Pauselijk Hof. Vervolgens doceerde hij van 1259-1268 achtereenvolgens te Anagni, Orvieto, Rome en Viterbo. Van 1268-1272 is hij weer te Parijs, om de dwalingen van Siger van Brabant te bestrijden.

De laatste twee jaren van zijn leven verblijft hij te Napels, waar hij een theologische faculteit voor zijn orde inricht. In de 22 jaren van zijn leraarschap heeft Thomas de werken geschreven, die, zelfs afgezien van hun onovertroffen wetenschappelijke waarde, alleen reeds om hun aantal en omvang ons verbazen. De twee meest bekende werken zijn de *Summa Theologica*, een wonder van systematische behandeling van heel de godgeleerdheid; en de *Wijsgerige Summa* (*Summa contra Gentiles*), waarin die wijsgerige stellingen worden bewezen, die kunnen dienen bij de verdediging van het geloof.

Bijzonder dient hier te worden vermeld, dat Thomas op last van Paus Urbanus IV, die in 1264 te Orvieto het feest van het H. Sacrament instelde, de liturgische gebeden en gezangen voor dit feest samenstelde.

Het bijzondere in Thomas' leven is de heldhaftigheid, waarmede hij een taak heeft volbracht, die de kracht van een gewoon mens ver te boven gaat. De genade ontwikkelde in hem de hoogste liefde tot God en een buitengewone liefde tot de waarheid, welke edele gave Gods niemand zo zeer heeft gewaardeerd als Thomas. Bij gebed en contemplatie ontving hij meermalen directe verlichting, maar als regel heeft ook hij elke kennis door moeizame arbeid moeten verwerven. Het totale studieleven verenigd met het trouw onderhou-

den van de regels van het Dominicaanse kloosterleven, in zich op de bevordering van de studie berekend, vormde Thomas' versterving en boete. Van nature teruggetrokken, maar goedig en vriendelijk voor iedereen; niet zelfzuchtig, maar bereid om met zijn gave anderen te dienen. Hij was gehoorzaam aan alle gezag, omdat hij nederig was. Daarom ook zocht hij geen eigen roem en grootheid. Geen zucht naar oorspronkelijkheid bracht bij hem de waarheid in gevaar. Hij was werkelijk dienaar van de waarheid, met opoffering van zichzelf. Daarom ook was hij nooit bitter bij het bestrijden van tegenstanders; hij zocht niet te vernederen, maar op te bouwen. Zijn ziel groeide tot steeds inniger vereniging met God. Aan het eind van zijn leven werden de geestvervoeringen talrijker. Te Napels, na een extase tijdens de H. Mis, staakte hij zijn arbeid. Vergeleken met wat God hem had laten schouwen, kwamen zijn geschriften hem nietig voor als stro. Hij voelde zijn naderend einde. Gehoorzamend aan de paus, ging hij in 1274 op weg naar Lyon, naar de algemene Kerkvergadering. Vermoeid en ziek kwam hij in Fossa Nuova aan en stierf daar op 7 maart. Zijn lichaam werd naar Toulouse overgebracht. Johannes XXII heeft hem in 1323 te Avignon heilig verklaard. Latere pausen gaven hem de titel van 'Engelachtige Leraar', om zijn reinheid en scherp verstand. Leo XIII verhief hem tot patroon van alle katholieke scholen en universiteiten.

(Uit: Met de heiligen het jaar rond, tweede druk, 1953)

Beknopte Summaleer van de H. Thomas

Door Pater B. Cattellion o.p.

Voorwoord

Dit beknopt werk tracht geheel de Gods- en de zedenleer van de H. Thomas bondig, klaar en getrouw uiteen te zetten; niet als een hoop losse bedenkingen, maar in hun logische samenhang, zoals ze wonderbaar in de *Summa theologica* samengevoegd zijn.

Voor wie nooit met de H. Thomas heeft kennisgemaakt of zoekt te maken, zal zeker de Godsleer grotendeels een gesloten boek blijven, niet toch de zedenleer; voor wie echter de gewijde leer heeft gestudeerd, zal het een verlichtende, gemakkelijke en aangename herinnering zijn; en voor

wie zich tot die studie voorbereidt, een schitterende vuurbaak, die de af te leggen studieweg helder beschijnt, en tot de waarheidshaven met veiligheid zal geleiden.

En zoals de H. Thomas zelf niet aan letterkunde heeft gedaan in zijn *Summa*, maar de lering eenvoudig klaar en in zo weinig woorden mogelijk heeft uiteengezet, zo moet men zich hier ook aan geen letterkunde verwachten. Het gaat hier enkel om in nog minder woorden de kern van de *Summaleer* mee te delen, en zó, vlug en zonder veel zoeken, die kostelijke schat te doen overschouwen.

Eerste deel. De Godsleer

A. Over de ene God

Inleiding

Daar de beginnelingen in die studie grotendeels tegengehouden worden door de grote hoeveelheid van nutteloze kwesties, de ongeschikte indeling van de leerstukken en de duistere uiteenzetting van de aan te leren stof, zullen we trachten bondig, klaar en met orde alles voor te dragen.

I. De goddelijke Openbaring en de Godsleer

De grondslag van de Godsleer is de Openbaring, die nodig was om reden van de bovennatuurlijke bestemming van de mens, en ook voor hetgeen door de rede over God kan gekend worden, daar die kennis anders enkel door weinigen, na lange tijd, en dan

nog met veel dwaling gemengd, kan worden verworven.

Die Openbaring kan wetenschappelijk worden in die zin, dat door de rede uit de geloofsbeginselen gevolgtrekkingen kunnen worden afgeleid. En zo hebben we de scholastieke Godsleer. Die wetenschappelijke Godsleer is één om haar kenniswijze, die de Openbaring is, en om haar formeel voorwerp, dat God is. Al het overige toch, dat erin voorkomt wordt er enkel in beschouwd voor zoveel het in betrekking staat met God.

Zij is de verhevenste onder alle wetenschappen, om haar verheven voorwerp en doel: God. Zij is meer dan een gewone wetenschap. Zij wordt Wijsheid genoemd, omdat ze in het bovennatuurlijke alles beschouwt

en ordent volgens de hoogste principes. Die principes zijn bevat in de H. Schrift. De grondbetekenis van de H. Schrift is steeds de letterlijke, ook historische genoemd. Buiten die betekenis hebben we nog de allegorische, voor zover hetgeen in het Oude Testament wordt voorgehouden, wijst op het Nieuwe Testament; de zedelijke, voor zover Christus' woorden en daden dienen tot ons onderricht en voorbeeld; de anagogieke, voor zover woorden en feiten betrekking hebben op het eeuwig leven in de hemel. Eén en hetzelfde woord betekent wel niet veel zaken tegelijk, maar wat er door betekend wordt, kan soms op veel andere dingen en gebeurtenissen wijzen. Alleen uit de letterlijke betekenis kunnen leerwijzen afgeleid worden. *“Ex solo litterali sensu potest trahi argumentum.”*

II. Het bestaan van God

Het bestaan van God is geen kennis *a priori*, of kan uit zichzelf niet gekend worden. In zichzelf is God wel het meest kennelijk, doch niet in verhouding tot ons verstand, daar wij Zijn zelfstandigheid in haar eigen niet kunnen bereiken.

Zijn bestaan toch kan bewezen worden uit Zijn uitwerkselen: uit de beweging, uit de bestaande werkende oorzaken, uit het bestaan van de dingen, uit de verschillende graden van volmaaktheid en uit het bestuur van de wereld. Waar beweging is moet een eerste onbewogen beweging zijn; waar verschillende van elkander afhankelijke oorzaken werken, moet een eerste oorzaak zijn; bestaande dingen wijzen op een noodzakelijk wezen; waar verschil bestaat in de graden van de volmaaktheid moet de hoogste volmaaktheid bestaan, en wat bestuurd wordt eist een bestuurder. En dit alles noemen wij: God. En deze zijn de vijf wegen van de H. Thomas.

1° Iedereen kan waarnemen dat er beweging is in het heelal. Welnu geen ding kan zichzelf bewegen, of zichzelf een volmaaktheid geven, die het niet heeft. En wordt het bewogen door iets anders, dat ook bewogen wordt, we staan voor dezelfde moeilijkheid. Zo moet men in een reeks bewegers, die zelf bewogen worden, noodzakelijk uitkomen, binnen of buiten de reeks, op een beweging, die zelf niet bewogen wordt. En die Eerste Beweging, die zelf geen beweging

ondergaat, en al het overige in beweging zet, noemen we: God.

2° Voor iedereen is het klaarblijkelijk, dat er in de stoffelijke dingen een orde bestaat van afhankelijke oorzaken en uitwerksels; zo brengt de ene mens de andere voort. Niemand nu kan zichzelf voortbrengen; bijgevolg, waar wezens bevonden worden, waar het ene het andere voortbrengt, zodat de hele reeks onderling van elkander afhangt, moet er een eerste oorzaak zijn, die onafhankelijk staat en waarin al het overige zijn oorsprong vindt.

3° In de wereld zien we veel dingen opkomen en verdwijnen, ontstaan en vergaan, m.a.w. dingen, die kunnen bestaan en vergaan en die bijgevolg in zichzelf de reden van hun bestaan niet hebben. En hebben ze in zichzelf de reden van hun bestaan niet, ze moeten die in een ander wezen vinden, dat noodzakelijk en uit zichzelf bestaat.

4° We zien dat het ene ding beter is, waarachtiger, mooier dan het ander. Welnu, min of meer goed, waar of mooi zijn kan slechts verklaard worden door een min of meer volmaakt deelhebben aan iets, dat volkomen goed is, waar of mooi. En vermits al deze wezeneseigenschappen gelijk staan met het "Zijn" zelf, bestaat er een hoogste Wezen, dat, als oorzaak van al wat goed, waar en mooi is, alle volmaaktheid in zich bevat. Dat volmaakt wezen noemen wij: God.

5° We zien eindelijk, dat er orde bestaat in de wereld. Bezie de regel-

matige gang van aarde, zon en maan en de wonderbare werking van bijen en mieren. Het merendeel nu van de stoffelijke wezens hebben geen verstand, kennen bijgevolg hun doel niet, noch kunnen zich rekenschap geven van hun manier van werken. Ze moeten er dus door een opperst verstandig wezen toe geordend en geleid worden: met andere woorden, er is een wijze Bestuurder in de wereld.

III. Over het Wezen van God

1. Over Gods enkelvoudigheid

Niet alleen kunnen we uit Gods uitwerkselen tot de kennis van Zijn bestaan opklimmen, maar ook enigermate tot de kennis van Zijn Wezen. En al vooreerst kunnen we er uit leren:

a. Dat God geen stoffelijk wezen kan zijn – daar Hij beweegt zonder zelf bewogen te worden, wat bij de stof als stof niet mogelijk is – daar Hij onmogelijk in aanleg (*potentia*) kan zijn, want overgaan van aanleg tot daadwerkelijkheid is ook een beweging; – en eindelijk, omdat de stof beneden het leven staat en bijgevolg het volmaaktste niet is onder de wezens.

b. Dat in God geen samenstelling kan zijn van stof en vorm; – daar Hij niet kan in aanleg zijn, en de stof in aanleg is tot haar vorm; – daar zo een samenstelling maar volmaakt is door de vorm, en dus de volmaaktheid zelf niet is; – daar het samenstel

enkel werkt door zijn vorm en God werkt door zichzelf, en dus vorm is zonder stof.

c. Dat God Zijn wezen zelf is; – daar Hij niet samengesteld is uit stof en vorm. Hij kan dus geen deelhebber zijn in de goddelijke natuur, maar is de goddelijke natuur zelf. Al wat toch bestaat uit vorm en stof is niet de natuur, maar een deelhebben in de natuur, bijv. Petrus *is* niet de menselijke natuur, maar een persoon die de menselijke natuur *heeft*.

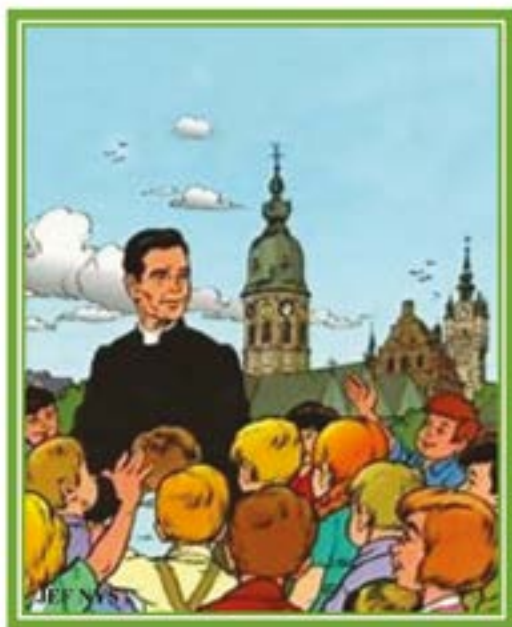
d. Dat in God ‘wezen’ en ‘zijn’ hetzelfde is: wat immers in iets is buiten zijn wezen, moet door een ander veroorzaakt worden, het zij innerlijk, zoals de bijkomstigheden / eigenschappen, bijv. de witheid in de mens; het zij uiterlijk, bijv. de warmte in het water. Welnu dat kan bij God niet waar zijn, want zo ware Zijn Wezen in aanleg (*potentia*) tot het zijn. Hij zou het dus hebben uit deelhebben, wat niet mogelijk is. Hij moet dus het ‘*Zelfstaande Zijn*’ zijn, zoals Hij zichzelf noemde aan Mozes: “*Ik ben Die ben*”. Kortom God is geheel en al enkelvoudig; noch bijkomstigheden in Hem, noch delen, noch iets wat verschilt. Hij *is* de Godheid. Hij staat ook geheel op zijn eigen, buiten hetgeen Hij heeft gemaakt. Hij is er noch de stof van, noch de vorm, noch veel minder de samenstelling, daar Hij zelf alles heeft gemaakt en de werkende oorzaak buiten haar werk staat, evenals een vader bijv. geen deel uitmaakt van zijn zoon.

(Wezen = *essentia*; Zijn = *existentia*; Zelfstaande Zijn = *esse subsistens*)

Eucharistische Kruistocht

De Kruisvaarder

Bid - Communiceer - Offer je op - Wees apostel!

Het verzameladres van de Schatkisten is:
St. Clemenspriorij, Heuvel 23, 5674 RR Nuenen-Gerwen, Nederland

De Kruisvaarder bidt, communiceert en offert zich op voor de intentie, die Pater Davide Pagliarani, Algemeen-Overste van de Priesterbroederschap St. Pius X, iedere maand opgeeft.

Juli:

Opdat de priesters en ander godgewijden heilig mogen worden!

Augustus:

Voor alle kinderen die Jezus nog niet kennen

Kinderapostel Priester Poppe: “Liever sterven dan God maar half te dienen!”

Beste Kruisvaarders,

Het kleine tirannetje van de bakker

Temse, 18 december 1890. Vreugde bij bakker Désiré Poppe en zijn vrouw Josepha Ogiers: een derde kindje: Edward Joannes Maria. Er zullen nog vijf kinderen volgen. Edward is één van de twee jongens. En? Hebben ze plezier aan de kleine? Wel ... Op school: energiek kind en een uitstekende leerling. Hoera! En thuis: een wild beestje! Specialist in het omvergooien van dingen! Een aantal keer ontsnapt kabouter op het nippertje aan gevaarlijke verwon-

dingen! Lang leve zijn goede engelbevaarder! En de kleine waardeert zeer de kunst van papa: wanneer die lekkers bakt ... waarom wachten op klanten? “Hebbes!” En: “smul-smul”! Broertjes? Zeer leuk! Daar kan je mee voetballen en dingen bouwen! Maar waarom krijgt een jongen ook nog zusjes? Edward denkt blijkbaar: om aan hun haar te trekken of ze voor de gek te houden! Maar: die jongedames blijven geen zwakke slachtoffertjes! Zelfs wilde aap Edward heeft soms een spiegel nodig om zijn haartjes in beschaafde vorm te kammen. De zusjes: “Die kans mogen we niet laten voorbij gaan! Onze wraak zal zoet zijn!” Woezjel-woezjel: ze schudden de hardos van hun broer telkens weer grondig in de war! Boon komt om loon! Maar wat wanneer Wardje zijn zinnetje niet krijgt? Dan ont-‘Pop’t hij zich tot woeste vulkaan! Maar ... papa weet met kleine driftkoppen om te gaan. In die tijd verwarmen de meeste mensen hun huis met en koken ze op een ‘Leuvense Stoof’. Gestookt met steenkolen. En die worden

opgeslagen in een kolenhok. Wel: bij “wardse” uitbarstingen gooit papa de koppige kleine steevast in dit donkere ‘kot’. Daar komt ziedende kabouter vrij snel tot rust!

*Hebben ze een nieuw
zootje gekocht?*

1902. Edward heeft het overleefd tot zijn 11e levensjaar oud. In het katholieke Vlaanderen wordt zo’n kind naar Jezus en Zijn genezende sacramenten gevoerd: Biecht, Eerste H. Communie én zelfs al Vormsel. Effect? Het zootje is nauwelijks te herkennen! “Omwerpemde” ontmoetingen met staande voorwerpen komen ... bijna

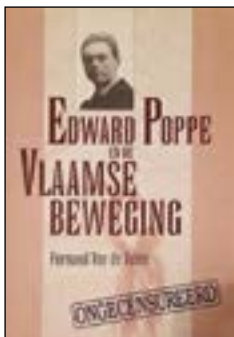

niet meer voor! De zusjes krijgen wat rust in hun jonge leventje. Dan komt het voorjaar van 1904. Papa waagt aan puber-zootje serieuze plannen te openbaren: “Ooit zal ik oud worden. En niet meer goed kunnen werken. Wie zal dan de bakkerij overnemen? Ik dacht er aan ... jou een bakkersopleiding te laten volgen ...”. En? De nu veertienjarige ... zwijgt. Tenminste nu. Na een paar weken komt puber-Ward naar papa: “Papa, ik denk toch ... dat ik eerder priester zal worden ...”. Papa schrikt! Hij is geen slechte man. Hij denkt na. Dan: “We hebben een goede priester-vriend. Kom mee!” Die priester-vriend van het gezin neemt de jonge kerel even terzijde. Na een paar vragen, komt de priester terug naar de ouders: “Lieve mensen: dit lijkt mij écht! Laat de jongeman het proberen!” Brengen de ouders het offer daar geld in te steken en hun Edward niet de bakkerszaak te laten overnemen? Papa denkt weer na. Dan tegen zijn echtgenote: “Laten we niet egoïstisch zijn. De goede God heeft ons onze kinderen niet gegeven om ze voor onszelf te houden!” Edward mag gaan studeren!

Vurige Vlaming! Maar ...

1905 tot 1910, 14^e tot 18^e levensjaar. Edward leert aan de middelbare school: Kleinseminarie St. Joseph, Sint-Niklaas. In het België dat ook in Vlaanderen dan vrijwel alleen in het Frans wordt geregeerd, wordt Edward Poppe lid van de vereniging: “De Klauwaerts”. Een studentenbeweging in de zogenaamde “Vlaamse Beweging”: Nederlands voertaal laten worden in Vlaanderen. Trots zijn op het mooie uit eigen geschiedenis, gebruiken ... In die tijd: een beetje gevaarlijk! Een glanzende carrière in het België van toen? Niet meer vanzelfsprekend, als “flamingant”. Maar Edward Poppe weet wel hoe de juiste volgorde is: “Eerst katholiek, dán Vlaming!”

In die tijd van middelbare school komt een harde klap: wanneer Edward net 16 is, overlijdt zijn edelmoedige vader. Op 10 januari 1907. Kan Edward nu nog studeren? Gelukkig wel!

Naar de hel!

September 1910. De twintigjarige Edward Poppe wordt opgeroepen: “Het leger in!” Dienstplicht. Hoe is het daar? Wel, de onbezoedelde, reine kerel landt voor het eerst in zijn leven tussen ... geloofshaters! En op hun manier nog ijverig ook. Als je nog geen vuile woorden en moppen en nog geen giftige spot kent ... wel: hier krijg je snel m“inhaal-les”! Alle geloofshaters die nog een slachtoffer zoeken, schieten hun uitdagendste pijlen op jonge rekrut Poppe af! Gevraagd hoe leuk het is “in de troep” en weg van de “burgerij”, is het antwoord van Edward Poppe kort maar duidelijk: “De hel!” Op aarde. Zodat Edward vooral geen doetje wordt: naar de Mis? Nee! Niet tijdens de week! En zondags? “Als je heel veel geluk hebt, makker!” Soldaat Edward gaat nu weten wat “eucharistische honger” is. Honger naar Jezus als sterking in de H. Communie! Maar toch ... op de duur is het niet één en al

miserie. Vanaf een gegeven ogenblik kan Edward Poppe vanuit de kazerne studies op afstand doen: de filosofie-jaren van de priesteropleiding. Ook vind Edward tijd gedichten te lezen en er zelf te schrijven.

Heilig worden? Dan snel!

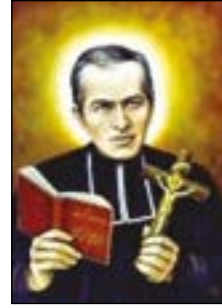
3 maart 1912. Edward Poppes dienstplicht is ten einde. En nu? Priesterstudies voortzetten aan de Katholieke Universiteit van Leuven. En daar gebeurt iets beslissends. Hem valt de “Ware Devotie tot de H. Maagd”, ook genoemd het “Gouden Boek”, in de handen. Van de H. Louis de Montfort. Uitwerking op Edward? En hoe! De jonge seminarist bloeit op tot een vurige vereerder van Onze Lieve Vrouw! Door over hun leven te lezen, komen er twee lievelings-heiligen bij: de H. Thérèse van Lisieux en de dappere Franciscus van Assisi. Leuven, 14 juli 1913: diploma “Letteren en Filosofie”. September 1913: verhuizing. Grootseminarie van Gent. Om de priesteropleiding af te maken met de studie theologie (godgeleerdheid). Er zijn studentenclubs waar je mag, maar niet moet lid van worden. Edward kiest er zich één uit: “Filioli Caritatis”: semi-

naristen en priesters die koste wat het kost heilig willen worden. En Edward Poppe heeft daar haast mee!

Oorlog!

4 augustus 1914. Het Duitse keizerlijke leger valt op weg naar Frankrijk het neutrale België binnen. De Belgische troepen stappen netje opzij om de onge-node mannen door te laten? Niet écht! Het Belgisch leger bezorgt de Duitse collega's een behoorlijk oponthoud! Door hun taaie weerstand duurt het een maand voor het overweldigend groter Duitse leger de Franse grens in zicht krijgt. Intussen stopt het Belgisch leger de Duitsers in de polders langs de overspoelende rivier IJzer in West-Vlaanderen. En: krijgen troepen van het Britse rijk de kans zich ten zuiden van de Belgische grens vanaf Ieper en Langemark te ontplooien. En zo is de Eerste Wereldoorlog uitgebroken! Bij de nakende dreiging, al op 1 augustus, wordt Edward Poppe opgeroepen voor het leger. Omdat hij seminarist is, dient hij bij de ongewapende brancardiers. Hij is dus slagveldverpleger. In die dienst neemt hij vanaf 4 augustus deel aan de heftige slag om het fort van Namen. In Wallonië, aan de Maas. Wanneer het Belgisch leger zich plots terugtrekt, wordt soldaat Edward compleet verrast! “Oeps: van links en rechts Duitse soldaten! Lopen jongens!” Met alle kracht holt Edward zijn kameralden achterna! Lopen, springen, vallen en weer opstaan! “Pauze, jongen, neem tijd wat op krachten te komen en wat te drinken en te eten!” Nee! Edward trekt zijn spurtje verder! Hoe loopt dat af? Heeft hij genoeg uithoudingsvermogen

om zijn marathon voort te zetten tot hij zijn vrienden heeft ingehaald? Nee! Plof! Inzinking! Gelukkig vinden ambulanciers hem op 25 augustus. Jonge seminarist wordt op een ambulancekar gegooid en naar Bourlers getransporteerd. Dat is bij de abdij van Chimay (met goed bier!) in zuidoostelijk Henegouwen. De Duitsers komen dichterbij ... Wat met die jonge vracht gedaan? Is hij geen priesterstudent? Wel: afleveren bij meneer pastoor. Eerwaarde Castelain. Die goede man ontfermt zich over de jonge Vlaamse godgewijde. Tot ruim in december. Natuurlijk halen de oprukkende Duitsers herstellende Edward in. Er worden nog meer soldaten als krijgsgevangenen ingezameld. Edward Poppe begint te smeken tot de H. Jozef om deze mannen vrij te krijgen. En werkelijk: de Duitsers laten alle Belgische soldaten vrij! Alleen de ene gevangen Fransman niet. Edward hernieuwt zijn gebedsstorm. Effect? Waarlijk: ook die wordt gelost! De periode bij Eerwaarde Castelain is voor Edward uiterst leerrijk. Van hem hoort hij over het leven van de 19^e-eeuwse pastoor Antoine Chevrier uit Lyon. Hoewel uit vrij welgestelde afkomst leeft deze priester een arm leven en vind hij de zieltjes van kinderen ruim de moeite

waard om hun het beste in catechismus en opvoeding te geven. Jonge Edward is onder de indruk van beide dingen! Hij zal zeggen: “Een priester die arm is, is almachtig!”

*Van “Dodendraad”
naar handoplegging*

Begin 1915 is Edward enigszins hersteld. Wat nu gedaan? Wel: de 24-jarige is zeer plichtbewust. Ik ben soldaat en dus is mijn plaats aan het front!” Alleen: daarheen te wandelen is geen makkie. Als je door West-Vlaanderen wil, loert streng wakende Duitse politie. Kom je dicht genoeg, “frontaal” naar het IJzerfront, zal de landgenoot aan de overkant van de loopgraaf je voor een Duister houden en je verwelkomen met vliegende kogels! Wat dus

gedaan? Een bochtje pakken via het neutrale Nederland! Meer bepaald: via Zeeuws-Vlaanderen. Alleen: de Duitsers zijn begonnen de grens te versperren met prikkeldraad waarop ze hoogspanning hebben gezet: 2000 volt en 2-3 meter hoog! 2- tot 3000 Mensen zullen de hoogspanning of de schoten van de “Dodendraad” niet overleven! Edward waagt een paar pogingen. Telkens moet hij hollen voor achterna zittende grijze uniformen. Ten einde raad meldt Edward Poppe zich bij de hoogste man in de Kerk in België: Kardinaal Désiré-Joseph Mercier van Mechelen-Brussel. “Wat zal ik doen, Monseigneur?” Kardinaal Mercier: “ik ontsla je van je verplichtingen tegenover het Belgisch leger! Kom liever je priesterstudies hier in Mechelen voortzetten!” De Waalse kardinaal is bekend om veel goede dingen, zoals een prachtig boek over hoe men goed en vruchtbaar kan vasten. Maar Vlamingen hebben wat tegen hem. Hij laat namelijk weten dat “le flamand” (Nederlands) naar zijn mening niet geschikt is als onderwijstaal. Wat dus wanneer zo’n jonge flamingante priesterstudent voor hem staat? Wel: de kardinaal is

gewoon eerlijk: “Hij is weliswaar een flamingant, maar ... een heilige!” En dus: in april 1915 herneemt Edward Poppe zijn priesterstudies. En dan, op 1 mei 1916, is het zover: de 25-jarige Edward wordt tot priester gewijd. Hij kiest een spreuk: “Accendatur!” “Moge het ontvlammen!” Waar heeft de jonge priester dat vandaan? Van Jezus zelf! Lucas 12, 49: “*Vuur ben Ik op aarde komen werpen, en hoezeer verlang Ik dat het ontvlamt!*”

*Gegooid tussen
vuurspuwende katholiekenhaters.
En ... ongerepte zieltjes.*

16 Juni 1916: eerste benoeming van Priester Poppe: kapelaan voor de parochie St. Coleta. In een arme arbeidersbuurt van de stad Gent. Gelovigen hebben het niet makkelijk onder de vooral socialistische en dus vijandi-

ge bevolking. En die willen vooral de nieuwe jonge onderpastoor (kapelaan) trakteren. Priester Poppe krijgt al snel voorwerpen achterna geslingerd. Begeleid met de vurige wens: “Buiten, vuile tjeef!” Van “tjee”-klank, die de letter “c” krijgt in het Italiaans. Een tweede hel voor Edward Poppe? Wel, die is nu al wat geharder! Priester Poppe maakt er een sport van in de stroom van die arbeiders te gaan staan. Telkens wanneer die van hun ploegdienst terugkeren. Hij toont dat hij niet bang is! Maar ook niet uitdagend! Hij groet die kerels als makers. En leeft zelf bewust nog *armer* dan hen! De wijkbewoners krijgen respect voor jonge “tjeef”!

Wat is de hoofdtaak van de onderpastoor? Kinderapostolaat! Catechismus en ... Eucharistische Kruistocht! Die is ontstaan uit een oproep van de paus van net voordien: de H. Pius X. Uitgewerkt door Pater Vanmaele sluit Priester Poppe zich bij deze aan. Hij maakt de kinderen tot keurkorps in het leger van Christus-Koning met Onze Lieve Vrouw als mede-aanvoerster. En hij geeft hun een vlammende strijdkreet: “Bid, communiceer, offer je op, wees apostel!” door hun gebeden en offertjes leveren de jonge kinderen Jezus “munitie” om zielen te bekeren en leggen hun blaadjes (nu: “schatkisten”) onder het beeld van Jezus met Zijn H. Hart. En natuurlijk geeft Priester Poppe de jonge vrienden ook catechismuslessen. Daarin leren ze Jezus en Maria goed kennen, liefhebben en met plezier voor hun strijden om zelf met zoveel mogelijk anderen het geluk van de Hemel te mogen binnen marcheren! In de catechismuslessen voert jonge Priester Poppe een nieuwe

gewoonte in: wie zijn les goed kent, krijgt van hem een mooi prentje van een heilige!

Niks meer met inzinkingen? Tja. Die dodentocht van 1914 en nu het armoedige leven ... Al na één jaar ijverig priesterschap gaat zijn pastoor zich over de jonge priester ernstige zorgen maken. “De gezondheid van die jongen is behoorlijk gebroken! Wanneer die zo doorgaat, heb ik binnenkort een lijk in mijn pastorie!” De pastoor meldt het bij de bisschop. Die grijpt in: “Edward, dit is een bevel: neem rust!” Dus: juli 1917: overplaatsing naar het klooster van de Zusters Vincentianen in Moerzeke. Verder bevel van monseigneur: “Een maand lang: geen catechismus, geen Eucharistische Kruistocht!” Uit een maand wordt een jaar! En dus neemt Priester Poppe vakantie en rust uit met een gezellige pijp te roken? Dat kán hij niet! “Verplichte rust” klinkt hem als straf! Maar “Broeder Ezel” (zijn lichaam) dwingt hem vaker op bed te gaan liggen. Niets meer kunnen? Niet helemaal: ook daar schrijft priester Poppe nog ijverig liederen, artikelen voor de EK en maakt hij prachtige tekeningen als illustratie! Die worden onmiddellijk gepubliceerd in het door de Abdi van Averbode uitgegeven popu-

laire tienerblad “Zonneland”. Priester Poppe wordt beroemd door zijn spreuk: **“Liever sterven, dan God maar half te dienen!”**

Niet te stoppen?

Priester Poppe heeft geen zin in eeuwig ziekteverlof. Hij smeekt zijn bisschop in juli 1918 om een benoeming. En die krijgt hij: vanaf 4 oktober 1918 wordt hij rector van zusters. Welke? Dezelfde van de plek waar hij leeft: die van Moerzeke. Net in die tijd (11 november) eindigt de Eerste Wereldoorlog en daarmee de Duitse bezetting. Nu eindelijk weer op het apostolaat storten? Dat valt tegen: op 11 mei 1919: hartaanval! De 28-jarige priester Poppe krijgt het H. Oliesel! Overleeft hij die “attaque”? Gelukkig

wel! Maar: wéér verplicht rust! Op bed. Maar daar gaat Edward Poppe gewoon door: schrijven. Van brieven en artikelen. Nog geen maand later, op 8 juni 1919: hartaanval twee! Nu: geen bezoekers meer mogen ontvangen! Erger: geen H. Mis meer mogen opdragen! Helpt dat? Gelukkig wel: op 15 september 1920 voelt priester Poppe zich sterk genoeg om op reis te gaan. Naar het graf van Thérèse van Lisieux in Normandië, Frankrijk. En de herstelde vraagt onmiddellijk om nieuw werk. En hij krijgt het. In oktober 1922 wordt Priester Poppe aangesteld tot geestelijk leider voor seminaristen en priesters aan de strijdkrachtschool in “Kamp Beverlo”, in Leopoldsburg, Limburg. Rond Kerst en Nieuwjaar mag Priester Poppe eens zijn moeder bezoeken in Temse. Nu: dat loopt kort na Nieuwjaar 1923 mis: hartaanval drie! Maatregel: “Weg van het leger, terug huisarrest in het klooster van Moerzeke!” De volgende Nieuwjaarsdag, 1 januari 1924: hartaanval vier! Houdt het eindelijk op? Nee! 3 februari: ernstige terugval. Eindelijk wordt het zomer. Op de ochtend van 10 juni 1924 voelt Priester Poppe zich genoeg hersteld om weer dingen te gaan aanpakken. Gevolg: beroerte!

Weer H. Oliesel! Innig naar het H. Hartbeeld op zijn kamer starend, geeft Priester Poppe de geest. 33 jaar oud, sterft de jonge held. De “leeftijd van Jezus”!

Kardinaal Mercier verneemt het snel. Hij laat aan alle priesters in België weten: “Neem die jonge held tot voorbeeld! Hij is onze versie van de Pastoor van Ars!” Het geboortehuis in Temse wordt een museum en de straat wordt omgedoopt tot “Priester Poppestraat”. Ook het klooster van Moerzeke wordt museum. Zowel in Moerzeke als in Gent komen standbeelden van priester Poppe. Op zijn voorspraak gebeuren wonderen. Paus Johannes Paulus II verklaart op 3 oktober 1999 Priester Poppe zalig. Het lichaam van deze zalige is al in 1961 naar een nieuw gebouwd heiligdom in Moerzeke overgebracht.

*Heilige godgewijden.
Heilige kinderen.*

“**Bid, communiceer, offer je op, wees apostel!**” Die spreuk komt van de grote man van onze “Eucharistische Kruistocht”: Priester Poppe. In **juli**

bidden, communiceren, offeren wij ons op voor de **heiliging van de godgewijden**: priesters, zusters, broeders. Opdat ze de instelling mogen hebben van deze apostel van de kinderen: “*Liever sterven, dan God maar half te dienen!*” Dat kunnen wij trouwens ook zelf overnemen: wanneer Jezus tóch wil dat we heilig worden, waarom ... wachten? In **augustus** bidden, communiceren, offeren wij ons op en zijn we apostel **opdat de kinderen Onze Lieve Heer leren kennen, liefhebben, Hem dienen en daardoor de hemel binnen marcheren!** Doordat ze mensen vinden (waarom niet wij?) die hun dat vuur komen doorgeven: **Lucas 12, 49: “Vuur ben Ik op aarde komen werpen, en hoezeer verlang Ik dat het ontvlamt!”**

Pater Koenraad Huysegems

Kinderen van God

Johanna Karafiat

28 mei 1913-19 juli 1918

Toegewijd aan Maria

De kleine Maria Karafiat is geboren op 28 mei 1913 in Wenen. Zij is de dochter van ingenieur Jaroslav Karafiat en zijn vrouw Johanna, afkomstig uit Winternitz. Later vestigt de familie Karafiat zich in Trautmannsdorf in Neder-Oostenrijk.

Vlak na haar H. Doopsel wordt Johanna bekleed met het scapulier van Onze Lieve Vrouw. Daarmee is zij voor altijd bijzonder toegewijd aan de H. Maagd Maria. Het scapulier bestaat uit twee kleine, door linten verbonden, stukjes stof die gezegend op de borst en schouder onder de kleding gedragen worden. Zij willen herinneren aan het kleed, de schutsmantel, van de H. Maagd Maria. Men draagt

het met geloof als teken van de toewijding aan de Allerheiligste Maagd; men draagt het scapulier met vertrouwen op haar bescherming.

Johanna heeft nog een broer die ouder is. De ouders hechten veel waarde aan de religieuze opvoeding van hun kinderen. Beide kinderen worden al zeer vroeg mee naar de kerk genomen. Zij zijn er heel braaf. De moeder ontvangt regelmatig de H. Communie. Zij heeft meer door haar voorbeeld dan door haar woorden op de onschuldige kinderzielen ingewerkt.

Geen wonder dat Johanna dikwijls het verlangen uit om dicht bij Jezus te zijn: *“Mama, ik wou dat ik kon vliegen. Ik wil een engel zijn om dichterbij de lieve Jezus te komen!”* Meer dan eens knielt de amper driejarige, met open mond, tussen de andere kinderen op de communiebank. Zo groot is haar verlangen naar vereniging met Jezus. Maar de priester slaat haar over. Dan gaat zij heel bedroefd terug naar haar plaats. Johanna kan het niet begrijpen. Zij is toch braaf, volgzzaam en ze houdt zoveel van Jezus.

Graag naar de H. Mis

Drie jaar is Johanna wanneer zij, ook bij de bitterste koude naar de H. Mis wil gaan. Haar broer is misdienaar.

Johanna is trots op hem. Zij wil hem vergezellen.

Wanneer zij op de kerkbank knielt, durft niemand naast haar staande te bidden. Want dan trekt zij zolang aan de kleding tot die persoon neerknielt. Zij doet dit niet enkel bij bekenden, maar ook bij andere mensen die zij niet kent.

Zij heeft een bijzondere voorliefde voor witte kleding. Dat ziet zij als een 'kleed van de Engel'. Zij is ontroostbaar wanneer er een vlek komt op haar wit kleed. Ook andere dingen die de kleur van de onschuld hebben, heeft zij graag: witte bloemen, de sneeuw. Eens staat zij klaar om naar de kerk te gaan in haar wit pelsmanteltje. De dienstbode is de gang aan het schuren. Johanna doet een onvoorzichtige stap en valt in de emmer water. Maar dat kan voor haar geen hindernis zijn om naar de H. Mis te gaan. Zij wordt snel omgekleed en is nog net op tijd op haar plaats in de kerk. Het is die dag een H. Mis uit dank voor de redding van de verdrinkingsdood van de keizer. Op het einde zingen alle mensen het lied: 'Grote God, wij loven U!' Johanna, eerst even verrast, zingt dapper mee. Thuis aangekomen roept zij juichend door de kamer: "*Mama, mama, stel u voor, de pastoor heeft 'Grote God, wij loven U' laten zingen, terwijl ik niet verdrongen ben!*"

De kleine 'geleerde'

Vaak noemt men Johanna al plagend 'de kleine geleerde'. Zij is een hoog-

begaafd, leergierig kind. Heel graag wil zij al met haar broer naar school gaan. Maar zij heeft nog niet de voorgeschreven leeftijd. Dus moet zij wachten. Vaak begeleidt zij wenend haar broer een eind op weg naar de school, telkens in de hoop dat men op de beslissing terugkomt en haar in de klas laat binnenkomen. Wat niet lukt.

Zo leert Johanna dan maar thuis uit eigen beweging en met de hulp van haar mama lezen, schrijven en rekenen. Haar mooie tekeningen wekken verbazing en bewondering. Gedichten draagt ze voor als een grote, zonder verwarring of hapering. De gebeden en liederen die zij in de kerk hoort, kent ze allemaal vlug uit het hoofd. Men hoort haar stem boven alle andere stemmen uit. Ook voor muziek heeft zij groot talent en ze beleeft er veel vreugde aan.

Papa in oorlog

Johanna's vader is sinds het begin van de Eerste Wereldoorlog van huis weg als soldaat. Haar mama is bang en weent vaak. Dan streelt Johanna haar mama over de wangen, droogt met een zakdoek de tranen van haar mama en zegt: "*Kom mama, niet huilen, ik zal u veel, veel vreugde geven.*"

Papa zou naar huis komen. Alles in huis verwacht hem met vreugde. Maar in plaats van papa, komt er het verschrikkelijk bericht dat hij in een gevangenis zit. Dat brengt diepe droefheid in de familie. Plots, als allen nog van dit ongeluk spreken en

wenen en jammeren, begint Johanna luid en vurig te bidden: *“Lieve Heilige Engelbewaarder, alsjeblijft open toch de deur van papa’s gevangenis, zodat hij naar huis kan komen!”* Vanaf dan denkt zij enkel nog aan offers brengen voor haar goede papa. Aan een soldaat geeft zij haar ontbijtbrood, opdat papa ook van iemand brood zou krijgen. Een andere keer legt zij haar klontje suiker voor de koffie op het huisaltaar met de woorden: *“Zie lieve Jezus, ik geef U hier mijn klontje suiker, opdat het goed zou gaan met papa.”*

Dan weer vindt men het kind geknielt in een hoek van de tuin. Zij zit met het gezicht in de richting van de kerk en bidt luidop de Rozenkrans. Na ieder tientje voegt zij er een gebedje bij: *“Mijn Jezus, barmhartigheid voor mijn papa, voor alle soldaten en dan voor de zielen van het vagevuur”*.

Op een keer speelt zij ook mee in een toneelstuk ten gunste van de arme oorlogswezen. Zij doet het zo goed dat er veel geld gegeven wordt voor dit goede doel. *“Uit liefde voor deze kleintjes,”* zeggen de mensen. Op het einde komt er een mooie som geld bijeen.

Johanna mag de H. Communie ontvangen

Johanna heeft een grenzeloze liefde voor de Goddelijke Heiland. Altijd wil zij de ‘kleine bruid van Jezus’ zijn. Daarom ook haar altijd vuriger verlangen naar vereniging met Hem. Eindelijk nadert de dag dat haar verlangen voldaan wordt. In de tegen-

woordigheid van meerdere priesters legt de kleine vierjarige een onberispelijke proef af.

Zij ontvangt haar Eerste H. Communie op de dag dat haar jongste oom als priester zijn eerste H. Mis zal opdragen. Hij is in een orde van missionarissen. Hij doet zijn Eremis in zijn dorp. Geheel alleen knielt Johanna vooraan aan de trappen van het altaar. Haar celebrerende oom geeft haar de H. Communie. Wat ontvangt Johanna’s kleine ziel hierbij? Wat zegt zij aan Jezus? We weten het niet, we kunnen het enkel raden. Vanaf nu behoort zij geheel aan de Goddelijke Heiland. Zij behoort Hem veel meer toe dan aan haar papa en mama en meer dan aan al het andere in de wereld. Vanaf dit heilig ogenblik neemt Johanna zich voor: niet één zonde, ook niet de kleinste!

Zij wil Jezus echt liefhebben, niet ijdel. Zij wil ook niet meer horen dat ze een mooi kind is. Ook met haar vroegere momenten van koppigheid wil zij voor goed breken. Zij wordt een heel zacht en ernstig meisje.

Jezus is zeer tevreden met Zijn ‘kleine bruid’. Hij wil ze voor altijd hebben en haalt haar spoedig naar de Hemel.

“Kom, Mijn bruid!”

De oorlog brengt ook voor de familie Karafiat allerlei ontberingen. Johanna moet, zoals duizenden kinderen, veel goede, krachtige voeding missen die kinderen zo nodig hebben. Zij wordt

ziek. Er treden verlamningsverschijnselen op. En hevige pijnen in haar hoofd en nek. “Hersenvliesontsteking,” zegt de arts.

Johanna krijgt het Sacrament van de Ziekenzalving toegediend. De moeder hoopt haar enig dochtertje te kunnen redden door een goede behandeling in een ziekenhuis. Op 6 juli 1918 brengt zij haar kind naar het ziekenhuis in Wenen. Haar priester-oom die ook arts is, begeleidt de moeder en het kind. Er wordt ruggenmerg genomen. Geduldig, zonder te klagen ondergaat Johanna deze pijnlijke behandeling.

Op 11 juli brengt men Johanna in stervende toestand naar huis. De verlamming zet zich voort. Zij verliest haar spraakvermogen. De voorheen levendige ogen zijn gebroken. Het kind lijdt onzeglijk veel pijn. De arts en de moeder wijken niet van het bed van hun lieveling.

Tweemaal kan Johanna nog met hele kleine stukjes Hostie haar Jezus ontvangen. Het slikken doet haar erg pijn. Zij verdraagt de pijn met veel geduld.

Eindelijk komt op vrijdag 19 juli 1918, na een achtdaagse doodsstrijd, de verlossing. Jezus roept: “Kom, Mijn bruid!” Vijf jaar, één maand en 21 dagen is Johanna geworden. In haar leven heeft zij 73 maal de H. Communie kunnen ontvangen. Zij wordt op het kerkhof van Trautmannsdorf in Neder-Oostenrijk begraven. Een wit kruis met haar foto siert het graf.

*Uit: Kinderen van God, deel 2; vertaling, uitgave en bestelling
Foyer Marthe Robin vzw, Kapelsesteenweg 208, 2930 Brasschaat,
België,
tel. 0032 (0)3 645 14 67, e-mail:
foyer.marthe.robin@skynet.be*

Schatkisten

Hoe vol waren de Schatkisten van mei 2024?

Aantal Schatkisten:	10
Dagelijkse Toewijding	288
H. Mis	74
H. Communie	66
Geestelijke Communie	222
Offers	810
Tientjes	993
Bezoek aan het Allerheiligste	19
Meditatie	97
Goed Voorbeeld	354
Puntje	293

Puntje

Luister eens, de Puntjes voor juli en augustus zijn:

Juli: *Met elkaar delen!*

Augustus: *Het gebed tot Christus Koning! (Zie Schatkist)*

Beste Kruisvaarders,

Jullie kennen zeker allen het beroemde verhaal van de H. Martinus van Tours. Het was rond het jaar 370 n.C., midden in een winter, die veel strenger was dan gewoonlijk. Vele arme mensen die op straat leefden, stierven van de vrieskou. Martinus was soldaat in het Romeinse leger. Zijn eenheid moest op een dag naar de stad Amiens. Sinds kort had Martinus over Christus gehoord. In zijn hart hij was van plan zich te laten dopen en Christus' voorbeeld na te volgen.

Bij de stadspoort van Amiens zat een bedelaar, die helemaal geen kleren aan-

had. Martinus had echter alleen maar zijn soldatenmantel en zijn wapens. Hij zag hoe de bedelaar de voorbijgangers smeekte om hem te helpen en medelijden met hem te hebben. Maar ze liepen hem allemaal voorbij. Martinus begreep dat hij iets moest doen. Maar wat? Hij trok zijn zwaard en sneed zijn mantel middendoor. Hij gaf de bedelaar de ene helft. De andere helft, die niet zijn eigendom was, maar van het leger, sloeg hij zelf weer om zijn schouders. Er waren omstanders die Martinus uitlachten, omdat hij er in die halve mantel belachelijk uitzag. Maar anderen schaamden zich, omdat zij veel meer hadden dan die soldaat, en toch de bedelaar niet hadden geholpen. Zij begrepen dat zij hun goederen met de bedelaar hadden moeten delen.

's Nachts toen de mensen sliepen, had Martinus een droom. Hij zag Christus vóór zich staan. Christus zei tegen Martinus: "Bekijk me eens goed". Toen zag Martinus, dat Christus het stuk mantel droeg dat hij aan de bedelaar had gegeven. En hij hoorde Christus tegen de engelen zeggen: "*Martinus heeft nog maar pas van mij gehoord;*

maar toen ik naakt was, heeft hij Mij meteen gekleed.” Zo blijkt het waar te zijn wat Christus over zichzelf vertelt: “Wat je aan de minste van de mensen doet, dat doe je aan Mij!”

Beste Kruisvaarders, **het puntje van juli luidt: ‘Met elkaar delen!’** Uit het waargebeurde verhaal hierboven vernemen we dat delen katholiek is. Het is Christus aangenaam, evenals de naaste. Het maakt anderen blij. Ieder onder ons moet kunnen en willen delen en zelfs graag! Indien we het niet graag doen, is dit het teken dat we nog tegen het egoïsme hebben te strijden. Niet willen delen komt uit de verkeerde eigenschap, van voornamelijk aan zichzelf willen denken, voort. Dat past niet voor een Kruisvaarder. Hij is lid van Christus’ leger en we dienen elkaars kameraden te zijn. Die delen alles!

Er zijn vele gebeurtenissen in de H. Schrift die spreken over iets met elkaar delen. Denken we bijvoorbeeld aan de wonderbare vermenigvuldiging van de broden en vissen. Hoe kwam die tot stand? Er was een grote menigte volk die heel de dag naar Jezus catechismusles had geluisterd. Nu de

avond viel, diende iedereen huiswaarts te keren. Jezus echter wilde de mensen eerst nog laten eten om hen op krachten te laten komen. Maar er was geen voedsel voor zo een menigte beschikbaar. Ook de apostelen hadden niks bij zich. Uiteindelijk vonden de apostelen een jongen met 5 broden en enkele visjes. Wat deed die? Hield hij alles voor zichzelf? Verslond hij alles alleen, ergens achter een boom of een rots, zodat hij verzadigd werd en de anderen honger leden? Neen, deze jongen deelde. Hij gaf zijn voedsel aan de apostelen. Jezus zegende het en liet het door de apostelen uitdelen. Wat gebeurde? Had de jongen tekort? Had iemand tekort? Neen, iedereen werd verzadigd. Er bleef zelfs nog over! Iedereen was blij. Volgen wij, beste Kruisvaarders, het voorbeeld van deze jongen! Zijn wij snel om te delen als wij een gelegenheid daartoe zien.

Er is nog een gebeurtenis in de H. Schrift die ons spreekt over delen. Toen Jezus ten hemel was opgestegen, hadden de apostelen de zorg over alle kerken. Het gebeurde in die tijd dat er een hongersnood uitbrak in de streek van Jeruzalem. Het voedsel werd heel duur. De armen dreigden van de honger te sterven. Wat deed Paulus? Hij sprak tot de eerste christenen in Macedonië over de nood welke hun broeders en zusters in Jeruzalem leden. Paulus had zijn woorden nog niet volledig uitgesproken, of de christenen van Macedonië besloten een collecte te doen. Ze wilden graag hun overvloed aan goederen met de arme christenen te Jeruzalem delen en hen zo uit de nood helpen. Wat een voorbeeld voor ons!

Paulus schrijft later aan de Korintiërs: *“De gelovigen van Macedonië gaven naar vermogen, ja zelfs boven vermogen. Uit vrije beweging en met grote aandrang verzochten ze zelfs het als een gunst om te mogen meedoen aan de ondersteuning van de christenen te Jeruzalem”*. (2 Kor. 8) Paulus leert de Korintiërs, dat het goed is dat diegene die iets heeft, het tekort van de andere wegwerkt. Alles wat wij bezitten is een gave van de goede God, die we tot deugd van naastenliefde kunnen gebruiken. *“God heeft de blijmoedige gever lief!”*

Paulus wijst er ook op dat het delen met elkaar een vorm van apostolaat kan zijn. Hoezo? Wel diegene die van ons alle goeds ontvangt, doordat we het met hem delen, zal zich afvragen waarom wij dit doen. Wij zullen antwoorden: omdat wij Jezus graag zien – Jezus die wij in u herkennen – omdat wij om Hem onze naaste beminnen! Zo dacht ook de H. Martinus.

Ook nog in het boek ‘de Handelingen van de Apostelen’ lezen we over Aquila en Priscilla. Zij behoorden tot de groep van de eerste christenen. De H. Paulus verhaalt hoe zij hun huis deelden met

andere gelovigen, niet alleen voor de eredienst, maar ook voor onderkomen. De H. Paulus prijst hen in zijn brief aan de Romeinen. Door Aquila’s en Priscilla’s goedheid en bereidwilligheid te delen kon hijzelf weer goeds doen aan andere personen en hun zielen voor Christus winnen. (Hand. 8 / Rom. 16)

Een andere gebeurtenis betreffende delen vinden we in het Oude Testament (1 Kon. 17). De profeet Elias was op de vlucht voor de slechte koning en de afgodendienaars. God beval hem naar een arme weduwe te gaan en daar om voedsel te vragen. Hij vroeg de weduwe om een stuk brood. Zij antwoordde: *“Ik heb geen brood meer, alleen nog maar een handvol meel in de pot en een beetje olie in de kruik. Hebben wij dit gegeten, dan moeten wij ster-*

ven”. Elias sprak: “Wees niet bezorgd, ga naar huis en doe wat ge van plan was, maar maak eerst een klein broodje voor mij en daarna kunt ge voor uzelf en uw zoon iets klaarmaken”. Wat gebeurde er, beste Kruisvaarders, nadat deze arme weduwe in haar nood toch besloten had de profeet te helpen? Is ze inderdaad de hongersnood gestorven? Neen! God beloonde haar delen door het meel in de pot nooit te laten opraken. Ook de kruik met olie geraakte niet leeg. Het leek erop dat zij door te delen met de profeet er slechter aan toe was geraakt, maar in werkelijkheid is zij er veel meer op vooruitgegaan. God zorgt voor hen die delen!

Beste Kruisvaarders, dat is ons puntje voor juli: delen. We kunnen vele dingen delen: snoep, speelgoed, tijd, ... alle goede dingen die we voor onszelf verlangen. Het is een onderdeel van de hoofddeugd van ons geloof: naastenliefde. Soms vraagt het delen ook de deugd van het geduld indien wij op iets moeten wachten en de andere een zaak eerst gunnen. Het delen kan dus van ons een offer vragen, maar hoort dat niet bij onze leuze van de Kruistocht? Offer je op! Kunnen delen is een blijk van offergezindheid. Een zaak voor de E.K.! Een zaak die tot heiligheid voert.

Het puntje van augustus zal het gebed tot Christus Koning zijn. In augustus zijn we namelijk reeds op kamp. Ons E.K.-kamp is het legerkamp van Christus Koning en Hij zal midden onder ons zijn in de kapeltent. Wat is er mooier dan gezamenlijk dagelijks dit

gebed te bidden. Christus als “Koning van de hele wereld” te erkennen. Wat is er heerlijker dan samen als strijders onze trouweed van de doopbeloften te hernieuwen voor het Tabernakel? We drukken er het doel van al ons strijden uit: “de rechten van God en van de Kerk te doen zegevieren”.

Beste Kruisvaarders, wij zien jullie allen graag voor het zomerkamp op het kampterrein te Xhos in België van 28 juli - 8 augustus. Overtuig elkaar mee te gaan. Laat de dapperen de twijfelenden sterken! Schrijf jullie in! De afwezige zal veel missen, de aanwezige zal vervuld terugkeren. Het is een prachtige locatie, midden in bossen en heuvels. Het thema is leerzaam en spannend: de bekering van de Vikingkoninkrijken in Scandinavië. Denken we ook aan de trektochten, de kampvuren, de ruiltochten, het gezamenlijk koken. Het belooft tof en gezellig te zullen worden. Wees erbij!

Pater Matthias De Clercq, EK-Kruisridder

De Heilige Handelingen - Mijn taak

De voorbereidende handeling

Vorbereiding van het Altaar

De priester komt naar het Altaar met de misdienaar, die de antwoorden zal geven. We moeten zorgen op tijd in de kerk te zijn.

Wanneer thuis het tafellaken wordt uitgespreid, weten we dat alles wordt klaar gemaakt voor een maaltijd. Op dezelfde manier nu brengt de priester het Altaar in gereedheid. Hij zet de overdekte kelk neer, dat wil zeggen, de beker die straks de wijn zal bevatten, welke veranderd wordt in het Kostbaar Bloed. Op de foto ontvouwt de priester een witte doek. Deze heeft hij genomen uit de Bursa, een soort beurs die we zien staan tegen de bran-

dende kaars. De witte doek heet de Corporale, omdat het *Lichaam* van Christus daarop zal rusten. Het Latijnse woord voor “lichaam” is *corpus*.

De priester plaatst de kelk op de Corporale en gaat naar de epistelkant om te zien of met de linten de juiste plaatsen zijn aangegeven in het missaal, een boek waarin alles staat geschreven wat de priester zal zeggen tijdens de H. Mis. Vervolgens maakt hij een hoofdbuiging naar het kruis, komt de altaartreden af, maakt een kniebuiging en begint de H. Mis.

We zullen de priesterlijke gewaden later uitleggen. Evenals een uniform zijn zij voor ons een teken dat de priester iets heel bijzonders doet. In het begin waren deze gewaden de gewone Romeinse klederdracht. Zij werden langzamerhand “priesterlijke gewaden”, doordat de priesters hun beste kleren reserveerden voor de kerk en deze kleren in de kerk dezelfde bleven, terwijl buiten de kerk de mode veranderde. Dikwijls werden zij bewaard, omdat zij eens hadden toebehoord aan een of andere heilige priester, zoals bijv. aan een H. Cyprianus die, zoals men vertelt, “zijn

rood kazuifel aflegde”, er op neerknielde en de marteldood stierf. We kunnen ons voorstellen hoezeer zijn mede-priesters het op prijs stelden

om dat kazuifel te bewaren en met welk een vreugde zij daarin de H. Mis opdroegen.

“Almachtige God, maak dit, Uw Altaar, heilig.
Wees een hulp voor ons, die op U vertrouwen,
en geef dat wij hier kracht vinden in de sacramenten
en een antwoord op onze gebeden.”

Gebeden voor een Altaarwijding

“O God, Gij, die ons altijd
de Heilige Geheimen welvarend doet vieren,
verhoor het volk dat tot U bidt,
en verleen dat allen, die hier aanwezig zijn
om Uw goede gaven af te smeken,
van U mogen ontvangen waarom zij U vragen.”

Gebeden voor een Kerkwijding

De voorbereiding van de priester en onze eigen voorbereiding

De priester staat op de laatste plaats van het priesterkoor, een weinig van het Altaar af, om te kennen te geven dat hij zich klein voelt tegenover hetgeen, wat hij zo aanstonds zal gaan doen. Zijn eerste woorden vertellen God niets anders. Hij zegt dat hij het zal gaan *doen* “*In de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige*

Geest”. Hiermede bedoelt hij dat hij het Misoffer niet zou durven opdragen, wanneer God het niet zelf had bevolen.

De priester maakt het kruisteken. Wij behoren hetzelfde te doen. De eerste christenen gebruikten dit teken om elkaar te herkennen; het was echter een klein kruisteken, zoals het kruisteken dat we de priester zullen zien maken over zichzelf en het missaal bij het begin van het Evangelie. Een van de eerste christenen zegt: “Bij iedere binnenkomst en bij ieder afscheid, aan tafel en voor het naar bed gaan, tekenen wij ons voorhoofd met het kruis”.

Behalve wanneer hij een zwart kazuifel en soms ook wanneer hij een paars kazuifel draagt, zegt de priester nu de

42° Psalm: *“Ik zal opgaan naar het altaar van mijn God”*. De Psalmen waren godsdienstige joodse liederen. Er zijn er 150, en van de meeste komen versregels voor in de H. Mis. De 42° Psalm werd hier gekozen, omdat ze aan God vertelt dat, ofschoon wij niet goed genoeg zijn om ons te verenigen met het Misoffer, wij van de andere kant toch blij zijn dat Hij ons dit laat doen. Wij zijn gekomen naar het Altaar van God, opdat wij na de

H. Mis de kerk zouden verlaten als betere mensen.

Kijk naar de gewaden op de foto. Het langste gewaad heet Albe (albus in het Latijn betekent “wit”). Ze wordt vastgehouden rond het middel door een Singel. De Albe was eens de alledaagse dracht van de Romeinen. De witte Superplie, die de misdienaar aanheeft, is niets anders dan een kleinere vorm van de Albe.

“In de Naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest. Amen.

Ik zal naderen tot Uw Altaar, o God,

Gij immers maakt mij gelukkig, dapper en sterk.

Houd mij af van slecht gezelschap en kwade wegen.

Geef mij licht om te zien goedheid en waarheid,

Geef mij licht ze te zien, zoals Gij ze ziet.

Altijd wil ik U verheerlijken, want Gij zijt mijn God,

Gij schiep de schoonheid van deze aarde

En de wondere pracht aan de hemel.

Hoe zou ik ooit bedroefd kunnen zijn, bij U immers ben ik veilig.

Altijd wil ik op U vertrouwen.

Altijd zal ik een steun vinden in Uw Naam.”

Uit de voorbereiding van de priester

De schuldbelijdenis

Driemaal heeft de priester gezegd: *“Ik zal naderen tot het Altaar van God”*. Toch gaat hij nog niet. Eerst heeft hij zijn spijt te betuigen over zijn zonden. Hij doet dit door diep neer te buigen en het zeggen van het Confiteor, het “ik belijd”. De bewegingen, die de priester maakt met zijn lichaam, handen en hoofd, heten ceremoniën, “uiterlijke tekenen”. Deze tonen wat wij gevoelen in ons hart. Door diep neer te buigen, als droeg hij een zware last op de schouders,

toont de priester aan God en het volk dat hij berouw heeft over zijn zonden, juist zoals hij zijn spijt betuigt door het aan God en het volk te zeggen. Allereerst spreekt hij God aan, omdat het God is die de zonden vergeeft, vervolgens Onze-Lieve-Vrouw die nooit de kleinste zonde heeft bedreven. Daarna richt hij zich tot de H. Michaël, de H. Johannes de Doper, de HH. Petrus en Paulus, al de heiligen en ten slotte zelfs tot ons, zijn “broeders”, en hij bekent dat hij heeft gezondigd op velerlei manieren, in gedachten, woorden en werken, en driemaal klopt hij zich op de borst. Daarna wendt hij zich opnieuw tot al deze heiligen, vraagt hun voor hem te willen bidden, luistert naar een kort gebed dat de misdienaar voor hem bidt en dat ook wij voor hem behoren te bidden, en gaat rechtop staan om te kennen te geven dat God zijn zondenlast heeft weggenomen.

Laten wij nu rustig met de misdienaar hetzelfde doen wat de priester ons heeft voorgedaan: wij kloppen ons op de borst en maken het kruisteken. (Met opzet liet Paus Pius V al deze gebeden aan de voet van het Altaar zeggen, opdat wij ons er gemakkelijker mee verenigen kunnen). Dan richt ook de misdienaar zich op en na een paar versregels uit de 84^e Psalm, zijn de priester en wij gereed om met het volgende gedeelte van de H. Mis te beginnen.

Reeds in de tweede eeuw werd aan het volk gevraagd: “Belijd uw zonden, opdat uw (Mis-)offer zonder smet of vlek moge zijn”.

Het Confiteor, het “ik belijd”, is ook een zeer mooi gebed tijdens de voorbereiding op de Biecht.

Voor de priester:

“Moge de Almachtige God zich over u ontfermen,
Moge Hij wegnemen al uw zonde
en u een Gids zijn naar het eeuwig leven”.

Voor mijzelf:

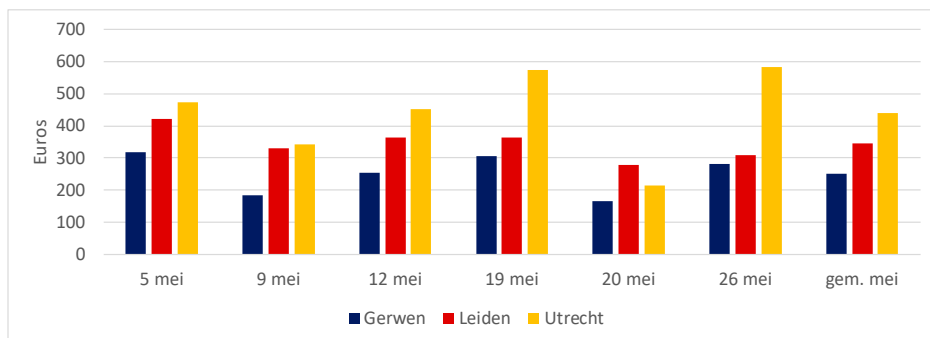
“Ik belijd aan God,
Zijn Moeder
en al de heiligen,
dat ik heb gezondigd op velerlei manier
in gedachten en gesprekken,
in woorden en daden heb ik gefaald.
Daarom vraag ik Maria,
en al de heiligen, zo aangenaam aan God,
en ook u, priester:
Bid voor mij tot God”.

Jaarprogramma

2024

Wanneer?	Waar?	Wat?
van t/m		
14-07	Domremy (FR)	Fietstocht met Broeder René Maria
15-07	Ierland	J.K.I.-reis
22-07	Antwerpen	Ignatiaanse Retraite (gemengd)
28-07	Xhos (bij Luik)	E.K.-Zomerkamp
16-08	Polen	Bedevaart M.I.
31-08	Nederland	Bedevaart Gorcum-Brielle
09-09	Antwerpen	Mariale Retraite (gemengd)
14-09	Bonheiden (B)	Sportdag van de Traditie
28-09	Utrecht	Bijeenkomst Derde Orde FSSPX
05-10	Banneux	Bedevaart District Benelux
13-10	Leiden	Patroonsfeest
19-10	Gerwen	Aanbiddingsdag
10-11	Utrecht	Patroonsfeest
23-11	Utrecht	Bijeenkomst Derde Orde FSSPX
24-11	Gerwen	Patroonsfeest
24-11	Leiden	Koordag i.v.m. H. Cecilia
01-12	Gerw./Lei./ Utr.	Adventsbezinning (+ Derde Orde + M.I.)

Collecten in de maand mei 2024

Onze Overledenen

Hr.	C.P.M.	Raaymakers	Eindhoven	01	07	2000
Hr.	G.	Oude Elferink	Denekamp	01	07	2014
Mevr.	R.M.	Bastiaanse-Favejee	Rotterdam	03	07	1998
Mej.	J.E.	van Paassen	Houthalen (B)	03	07	1998
Mevr.	Chr.	Martens-Rafferty	Den Haag	03	07	2006
Mevr.	A.M.	Bovenlander-van der Meer	Rijswijk	05	07	2016
Hr.	J.J.M.M.	Houben	Amersfoort	06	07	2023
Mevr.	M.J.	Galama-Bohncke	Amsterdam	09	07	1994
Hr.	H.J.	Bras	Eindhoven	10	07	2007
Mevr.	A.J.	Woldring	Eindhoven	11	07	2020
Mevr.	J.C.	Willemsen-Schmitz	Arnhem	20	07	2007
Hr.	J.M.	van der Horst	Wateringen	20	07	2013
Mej.	E.J.	Post	Leiden	25	07	2019
Hr.	M.H.	van Ierland	Rotterdam	27	07	2005
Mevr.	H.M.M	Bakermans-Prick	Heemstede	28	07	2014
Hr.	C.P.C.	Soethoudt	Maastricht	03	08	1992
Hr.	T.F.	Bakker	Lichtenvoorde	03	08	2008
Mej.	F.H.	van Kemenade	Liessel	04	08	1997
Prof.	J.P.M.	van der Ploeg o.p.	Nijmegen	04	08	2004
Hr.	M.A.T.	Hannappel	Leidschendam	04	08	2004
Hr.	N.J.	van den Nouwland	Haarlem	04	08	2005
E.H.	L.L.	Troubleyn	Sint Niklaas (B)	10	08	2014
Hr.	A.A.	Sarens	Leidschendam	12	08	2010
Hr.	H.J.	van Avesaat	Venlo	12	08	2014
Mevr.	C.E.H.	Klein-Büller	Rijswijk	16	08	1998
Hr.	M.	Bessems	Maastricht	25	08	1999
Mevr.	L.J.A.	Schalk-de Hoon	Breda	26	08	2004
Mej.	W.J.M.	Smit	Amsterdam	29	08	2021
Mevr.	C.	Kok	Alkmaar	31	08	2012

O, eeuwige Vader, ik offer U op,
door de handen van de Onbevleete Maagd Maria,
het Kostbaar Bloed van Uw Zoon
voor de arme zielen in het vagevuur.

In de vakantiemaanden **juli** en **augustus** vallen onderricht en bijeenkomsten uit, tenzij nader aangekondigd.

Kalender Gerwen

Juli

ma.	1	18.30	H. Mis	Feest v.h. Kostbaar Bloed v. O.H. Jezus Christus (1^e kl.)
di.	2	18.30	H. Mis	O.-L.-Vrouw-Visitatie (2 ^e kl.); ged. HH. Procesus en Martinianus, mart.
wo.	3	7.15	H. Mis	H. Rumoldus, biss. en mart. (3 ^e kl.; Bisdom 's Hertogenbosch); ged. H. Ireneüs, biss. en mart.
do.	4	17.30	Lof	Eerste donderdag v.d. maand, Votiefmis v. O.H.J.Chr. Hogepriester (3 ^e kl.)
		18.30	H. Mis	
vr.	5	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H. Hart v. Jezus (3 ^e kl.); ged. H. Antonius Maria Zaccaria, bel.
		18.30	H. Mis	
za.	6	-----	geen H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand
zo.	7	10.30	Hoogmis	7^e zondag na Pinksteren (2^e kl.); kinderzegen
ma.	8	18.30	H. Mis	H. Elisabeth, koningin van Portugal, weduwe (3 ^e kl.)
di.	9	18.30	H. Mis	HH. Martelaren van Gorcum (3 ^e kl.; Bisdom 's Hertogenbosch)
wo.	10	7.15	H. Mis	De zeven HH. Broers, mart., en Rufina en Secunda, maagden en mart. (3 ^e kl.)
do.	11	17.30	Lof	door de week (4 ^e kl.); ged. H. Pius I, paus en mart.
		18.30	H. Mis	
vr.	12	7.15	H. Mis	H. Johannes Gualbertus, abt (3 ^e kl.); ged. HH. Nabor en Felix, mart.
za.	13	9.00	H. Mis	O.L. Vrouw op zaterdag (4 ^e kl.)
zo.	14	10.30	Hoogmis	8^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)
ma.	15	18.30	H. Mis	H. Plechelmus, biss. en bel. (3 ^e kl.; bisdom 's Hertogenbosch); ged. H. Henricus, keizer en bel.
di.	16	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. O.L. Vrouw v.d. Berg Karmel
wo.	17	7.15	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. H. Alexius, bel.
do.	18	17.30	Lof	H. Camillus v. Lellis, bel. (3 ^e kl.); ged. H. Symphorosa en haar zeven zonen, mart.
		18.30	H. Mis	
vr.	19	-----	geen H. Mis	H. Vincentius a Paulo, bel. (3 ^e kl.)
za.	20	-----	geen H. Mis	H. Hiëronymus Aemilianus, bel. (3 ^e kl.); ged. H. Margaretha v. Antiochië, maagd en mart.

zo. 21	10.30	Hoogmis	9^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)
ma. 22	18.30	H. Mis	H. Maria Magdalena, boetelinge (3 ^e kl.)
di. 23	18.30	H. Mis	H. Apollinaris, biss. en mart.(3 ^e kl.); ged. H. Liborius, biss. en bel.
wo. 24	7.15	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. H. Christina, maagd en mart.
do. 25	17.30	Lof	
	18.30	H. Mis	H. Jacobus de Meerdere, apostel (2 ^e kl.); ged. H. Christophorus, mart.
vr. 26	-----	geen H. Mis	H. Anna, moeder v.d. H. Maagd Maria (2 ^e kl.)
za. 27	-----	geen H. Mis	O.L. Vrouw op zaterdag (4 ^e kl.); ged. H. Pantaleon, mart.
zo. 28	10.30	Hoogmis	10^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)
ma. 29	18.30	H. Mis	H. Martha, maagd (3 ^e kl.); ged. HH. Felix II, paus, en Simplicius, Faustinus en Beatrix, mart.
di. 30	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. HH. Abdon en Sennen, mart.
wo. 31	7.15	H. Mis	H. Ignatius van Loyola, bel. (3 ^e kl.)

Augustus

do. 1	17.30	Lof	Eerste donderdag v.d. maand, Votiefmis v. O.H.J.Chr. Hogepriester (3 ^e kl.); ged. HH. Makabeën, mart.
	18.30	H. Mis	
vr. 2	-----	geen H. Mis	Eerste vrijdag v.d. maand. H. Alfonsus Maria v. Liguori, biss. en kerkl. (3 ^e kl.); ged. H. Stefanus I, paus en mart.
za. 3	-----	geen H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand
zo. 4	10.30	Hoogmis	11^e zondag na Pinksteren (2^e kl.); kinderzegen
ma. 5	-----	geen H. Mis	O.-L.-Vrouw-ter-Sneeuw (3 ^e kl.)
di. 6	18.30	H. Mis	Gedaanteverandering v. O.H. Jezus Christus (2 ^e kl.)
wo. 7	7.15	H. Mis	H. Cajetanus, bel. (3 ^e kl.); ged. H. Donatus, biss. en mart.
do. 8	17.30	Lof	H. Johannes Maria Vianney, pastoor v. Ars, bel. (3 ^e kl.); ged. HH. Cyriacus, Largus en Smaragdus, mart.
	18.30	H. Mis	
vr. 9	-----	geen H. Mis	Vigilie v.d. H. Laurentius, diaken en mart. (3 ^e kl.); ged. H. Romanus, mart.
za. 10	-----	geen H. Mis	H. Laurentius, diaken en mart. (2 ^e kl.)
zo. 11	10.30	Hoogmis	12^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)
ma. 12	18.30	H. Mis	H. Clara v. Assisië, maagd (3 ^e kl.)

di.	13	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. HH. Hyppolitus en Cassianus, mart.
wo.	14	7.15	H. Mis	Vigilie v. Maria-ten-Hemel-Opneming (2 ^e kl.); ged. H. Eusebius, bel.
do.	15	18.00	Lof	Feest v. Maria-ten-Hemel-Opneming (1^e kl.);
		19.00	Hoogmis	<i>verplichte feestdag</i>
vr.	16	7.15	H. Mis	H. Joachim, vader v.d. H. Maagd Maria, bel. (2 ^e kl)
za.	17	9.00	H. Mis	H. Hyacinthus, bel. (3 ^e kl.)
zo.	18	10.30	Hoogmis	13^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)
ma.	19	18.30	H. Mis	H. Johannes Eudes, bel. (3 ^e kl.)
di.	20	18.30	H. Mis	H. Bernardus, abt en kerkl. (3 ^e kl.)
wo.	21	7.15	H. Mis	H. Johanna Francisca Fremiot de Chantal, weduwe (3 ^e kl.)
do.	22	17.30	Lof	Feest v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (2 ^e kl.); ged.
		18.30	H. Mis	HH. Timotheus, Hippolytus en Symphorianus, mart.
vr.	23	7.15	H. Mis	H. Philippus Benitius, bel. (3 ^e kl.)
za.	24	9.00	H. Mis	Kerkwijdingsfeest v.d. kathedraal v. Den Bosch (1^e kl.) (eigen v.h. bisdom)
zo.	25	10.30	Hoogmis	14^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)
ma.	26	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. H. Zephyrinus, paus en mart.
di.	27	18.30	H. Mis	H. Jozef Calasanctius, bel. (3 ^e kl.)
wo.	28	7.15	H. Mis	H. Augustinus, biss, bel. en kerkl. (3 ^e kl.); ged. H. Hermes, mart.
do.	29	17.30	Lof	Onthoofding v.d. H. Johannes de Doper (3 ^e kl.);
		18.30	H. Mis	ged. H. Sabina, mart.
vr.	30	7.15	H. Mis	H. Rosa v. Lima, maagd (3 ^e kl.); ged. HH. Felix en Adauctus, mart.
za.	31	-----	geen H. Mis	H. Raymundus Nonnatus, bel. (3 ^e kl.)

September

zo.	1	8.30	Hoogmis	15^e zondag na Pinksteren (2^e kl.); kinderzegen Hoogmis in Brielle 17.30 uur, Votiefmis HH. Martelaren v. Gorcum (2^e kl.); ged. 15^e zondag na Pinksteren
------------	----------	-------------	----------------	--

Activiteiten in Gerwen

Gebedsinitiatief: na de Hoogmis op de 1^e zondag van de maand
- Heren: 1. bekeringen en 2. heiliging van het familielevens
- Dames: 3. roepingen

Kalender Leiden

Juli

vr.	5	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H. Hart v. Jezus (3 ^e kl.); ged. H. Antonius Maria Zaccaria, bel.
		18.30	H. Mis	
za.	6	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); daarna uitstelling tot 13.00 uur
zo.	7	10.30	Hoogmis	7^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)
vr.	12	18.30	H. Mis	H. Johannes Gualbertus, abt (3 ^e kl.); ged. HH. Nabor en Felix, mart.
za.	13	9.00	H. Mis	O.L. Vrouw op zaterdag (4 ^e kl.)
zo.	14	10.30	Hoogmis	8^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)
vr.	19	-----	geen H. Mis	Bernulfus, biss. en bel. (3 ^e kl.; Bisdom Rotterdam); ged. H. Vincentius a Paulo, bel.
za.	20	-----	geen H. Mis	H. Hiëronymus Aemilianus, bel. (3 ^e kl.); ged. H. Margaretha v. Antiochië, maagd en mart.
zo.	21	10.30	Hoogmis	9^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)
vr.	26	-----	geen H. Mis	H. Anna, moeder v.d. H. Maagd Maria (2 ^e kl.)
za.	27	-----	geen H. Mis	O.L. Vrouw op zaterdag (4 ^e kl.); ged. H. Pantaleon, mart.
zo.	28	10.30	Hoogmis	10^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)

Augustus

vr.	2	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H. Hart v. Jezus (3 ^e kl.); ged. H. Alfonsus Maria v. Liguri, biss. en kerkl. en H. Stefanus I, paus en mart.
		18.30	H. Mis	
za.	3	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); daarna uitstelling tot 13.00 uur
zo.	4	10.30	Hoogmis	11^e zondag na Pinksteren (2^e kl.); kinderzegen
vr.	9	-----	geen H. Mis	Vigilie v.d. H. Laurentius, diaken en mart. (3 ^e kl.); ged. H. Romanus, mart.
za.	10	-----	geen H. Mis	H. Laurentius, diaken en mart. (1 ^e kl.; Bisdom Rotterdam)
zo.	11	10.30	Hoogmis	12^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)
do.	15	19.00	Hoogmis	Feest v. Maria-ten-Hemel-Opneming (1^e kl.); <i>verplichte feestdag</i>

vr.	16	18.30	H. Mis	H. Joachim, vader v.d. H. Maagd Maria, bel. (2° kl.)
za.	17	9.00	H. Mis	H. Jeroen, mart. (3° kl. Bisdom Rotterdam); ged. H. Hyacinthus, bel.
zo.	18	10.30	Hoogmis	13° zondag na Pinksteren (2° kl.)
vr.	23	18.30	H. Mis	H. Philippus Benitius, bel. (3° kl.)
za.	24	9.00	H. Mis	H. Bartholomeus, apostel (2° kl.)
zo.	25	10.30	Hoogmis	14° zondag na Pinksteren (2° kl.)
vr.	30	-----	geen H. Mis	H. Rosa v. Lima, maagd (3° kl.); ged. HH. Felix en Adauctus, mart.
za.	31	-----	geen H. Mis	H. Raymundus Nonnatus, bel. (3° kl.)

September

zo.	1	8.30	Hoogmis	15° zondag na Pinksteren (2° kl.); kinderzegen Hoogmis in Brielle 17.30 uur, Votiefmis HH. Martelaren v. Gorcum (2° kl.); ged. 15° zondag na Pinksteren
------------	----------	-------------	----------------	---

Activiteiten in Leiden

J.K.I.-bijeenkomsten: zondag 7 juli en Ierlandreis 15-20 juli

Gebedsinitiatief: voor roepingen: na de Hoogmis op de 3° zondag van de maand

Bedevaart Gorcum-Brielle 31 aug. en 1 sept. 2024

Zaterdag: 8u00 oude Sint-Janskerk, Krijtstraat 1, Gorcum
Zondag: 16u30 startpunt Brielle, Oostlaan / Kaaistraat

Voettocht voor katholiek herstel!

Thema: Gaven van de Heilige Geest in de Martelaren

Ga mee!

Voor 11 augustus inschrijven via de site: fsspx.be/nl

Kalender Utrecht

Juli

ma.	1	18.30	H. Mis	Feest v.h. Kostbaar Bloed v. O.H. Jezus Christus (1^e kl.)
vr.	5	17.30 18.30	Lof H. Mis	Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H. Hart v. Jezus (3 ^e kl.); ged. H. Antonius Maria Zaccaria, bel.
za.	6	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); daarna Lof met Rozenhoedje
zo.	7	10.30	Hoogmis	7^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)
vr.	12	-----	geen H. Mis	H. Johannes Gualbertus, abt (3 ^e kl.); ged. HH. Nabor en Felix, mart.
za.	13	-----	geen H. Mis	O.L. Vrouw op zaterdag (4 ^e kl.)
zo.	14	10.30	Hoogmis	8^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)
vr.	19	18.30	H. Mis	H. Bernulfus, biss. en bel. (3 ^e kl.); Bisdom Utrecht); ged. H. Vincentius a Paulo, bel.
za.	20	9.00	H. Mis	H. Hiëronymus Aemilianus, bel. (3 ^e kl.); ged. H. Margaretha v. Antiochië, maagd en mart.
zo.	21	10.30	Hoogmis	9^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)
vr.	26	18.30	H. Mis	H. Anna, moeder v.d. H. Maagd Maria (2 ^e kl.)
za.	27	9.00	H. Mis	O.L. Vrouw op zaterdag (4 ^e kl.); ged. H. Pantaleon, mart.
zo.	28	10.30	Hoogmis	10^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)

Augustus

vr.	2	-----	geen H. Mis	Eerste vrijdag v.d. maand. H. Alfonsus Maria v. Liguori, biss. en kerkl. (3 ^e kl.); ged. H. Stefanus I, paus en mart.
za.	3	-----	geen H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand
zo.	4	10.30	Hoogmis	11^e zondag na Pinksteren (2^e kl.); kinderzegen
vr.	9	18.30	H. Mis	Vigilie v.d. H. Laurentius, diaken en mart. (3 ^e kl.); ged. H. Romanus, mart.
za.	10	9.00	H. Mis	H. Laurentius, diaken en mart. (2 ^e kl.)
zo.	11	10.30	Hoogmis	12^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)
do.	15	19.00	Hoogmis	Feest v. Maria-ten-Hemel-Opneming (1^e kl.); <i>verplichte feestdag</i>
vr.	16	18.30	H. Mis	H. Joachim, vader v.d. H. Maagd Maria, bel. (2 ^e kl)

za.	17	9.00	H. Mis	H. Hyacinthus, bel. (3° kl.)
zo.	18	10.30	Hoogmis	13° zondag na Pinksteren (2° kl.)
vr.	23	18.30	H. Mis	Kerkwijdingsfeest v.d. kathedraal v. Utrecht (1° kl.) (eigen v.h. bisdom)
za.	24	9.00	H. Mis	H. Bartholomeus, apostel (2° kl.)
zo.	25	10.30	Hoogmis	14° zondag na Pinksteren (2° kl.)
vr.	30	-----	geen H. Mis	H. Rosa v. Lima, maagd (3° kl.); ged. HH. Felix en Adauctus, mart.
za.	31	-----	geen H. Mis	H. Raymundus Nonnatus, bel. (3° kl.)

September

zo.	1	12.00	Hoogmis	15° zondag na Pinksteren (2° kl.); kinderzegen Hoogmis in Brielle 17.30 uur, Votiefmis HH. Martelaren v. Gorcum (2° kl.); ged. 15° zondag na Pinksteren
------------	----------	--------------	----------------	--

Activiteiten in Utrecht

Kerken kijken: 29 juni t/m 14 september

Onze adressen in Nederland

Gerwen

Leiden

Utrecht

Oude St. Clemenskerk

Heuvel 21
5674 RR Nuenen
Telefoon

+31 (0)40 283 45 05

H. Mis zie pagina 35

Kapel O.L.V. van de
Rozenkrans

Sumatrastraat 197
2315 BD Leiden

Telefoon
+31(0)71 782 05 05 of
+31 (0)40 283 45 05

H. Mis zie pagina 38

St. Willibrordkerk

Minrebroederstraat 21
3512 GS Utrecht

Telefoon
+31 (0)40 283 45 05

H. Mis zie pagina 40

Telefoontijden: maandag t/m zaterdag 09.30-12.00 en 14.00-17.30 uur.
In noodgevallen staan wij u vanzelfsprekend ook buiten deze tijden ter beschikking. Bovendien kunt u altijd een bericht op ons antwoordapparaat achterlaten of per e-mail met ons in contact treden.

E-mail adressen van de priesters

Pater C. de Beer: c.debeer@fsspx.email

Pater K. Huysegems: k.huysegems@fsspx.email

Pater M. De Clercq: m.declercq@fsspx.email

**Steun het
Informatie-
blad!**

Bankrekening

Stichting St. Jozef Nuenen
Heuvel 23

5674 RR Nuenen

IBAN: NL11 INGB 0003 9907 90

BIC: INGBNL2A

Kerkrade

(Duitstalig)

Kerk St. Maria ter Engelen
Pannesheiderstraat 71
6462 EB Bleijerheide/Kerkrade
Telefoon +31 (0)45 567 13 97

Op zon- en feestdagen
gelezen H. Mis 8.30 uur en
Hoogmis 10.00 uur

De erediensten worden verzorgd
door de priesters van de
Priorij St. Bonifacius
Bottroper Strasse 295
D-45356 Essen
Telefoon +49 (0) 20 166 49 22

District Benelux

*Brussel (Namen, Quiévrain en
Luxemburg)*

Christus Koning Priorij
Eendrachtstraat 37
1050 Brussel
Telefoon +32 (0)2 550 00 20

St. Jozefkerk
Frère - Orban Square
1040 Brussel
Telefoon +32 (0)474 860 755
H. Mis

- zon- en feestdagen 8.00 uur
10.00 uur
- ma. t/m za. 18.00 uur

Antwerpen

Priorij van het Allerheiligste Sacrament
Hemelstraat 21-23
2018 Antwerpen
Telefoon +32 (0)3 229 01 80
H. Mis

- zon- en feestdagen 7.30 uur
10.00 uur
- ma., di. 7.00 uur
- wo, za. 7.30 uur
- do., vr. 18.30 uur

Gent

Sint-Amanduskapel
Kortrijksesteenweg 139
9000 Gent
Telefoon +32 (0)3 229 01 80
H. Mis

- zon- en feestdagen 10.00 uur

Colofon

Uitgever

Priesterbroederschap St. Pius X

Redactie

Pater C. de Beer
Priorij St. Clemens
Heuvel 23
5674 RR Nuenen
Telefoon +31 (0)40 283 45 05

Kopijsluiting IB 346

Vrijdag 16 augustus 2024

Giften ter ondersteuning

Uw giften ter ondersteuning van ons werk zijn zeer welkom: ze vormen de enige financiële steun voor het apostolaat van de Priesterbroederschap St. Pius X in Nederland. Voor uw overschrijving kunt u gebruik maken van

- internetbankieren,
- een automatische machtiging, of
- een eenmalige overschrijving.

U vindt ons ook op internet

- www.fsspx.be/nl

Biechtgelegenheid

Op zon- en verplichte feestdagen: een uur vóór de H. Mis, tot ten laatste 10 minuten vóór de Mis, eventueel ook na de Mis.

Stipendium voor de H. Mis

Het stipendium voor een H. Mis bedraagt: € 18,00.

2 Voorwoord

VAN DE PRIESTERBROEDERSCHAP

3 De H. Thomas van Aquino

7 Beknopte Samenvatting van de H. Thomas

EUCCHARISTISCHE KRUISTOCHT

12 Uitleg van de intentie: Kinderapostel Priester Poppe: “Liever sterven dan God maar half te dienen!”

21 Kinderen van God: Johanna Karafiat

24 Schatkisten

25 Puntje

29 De Heilige Handelingen - Mijn taak: De voorbereidende handeling

VAN DE PRIORIJ

33 Jaarprogramma

33 Collecten in de maand mei 2024

34 Onze Overledenen

35 Kalender Gerwen

38 Kalender Leiden

40 Kalender Utrecht

42 Onze adressen in Nederland

43 District Benelux

43 Colofon